

gewikt gewogen

In regenponcho van orgel naar orgel

Plaatsen: Surhuisterveen, Doopsgezinde kerk; Surhuizum, Doarpstsjerke; Augustinusga, Augustinitsjerke; Surhuisterveen, Doarpstsjerke. **Gebeurtenis:** Orgelfietstour Surhuisterveen. **Orgel:** Christiaan de Vries. **Trompet:** Gerda Postma. **Belangstelling:** 70 personen (4x).

SURHUISTERVEEN – De animo voor de jaarlijkse Orgelfietstocht Surhuisterveen was zaterdag groot. Het 'beginkerkje', de Doopsgezinde in Surhuisterveen, zat helemaal vol en ook op het kerkelijk erf kon er geen fiets meer bij.

Christiaan de Vries (1980) uit Franeker had voor de Stichting Tsjerkepaad en Organum Frisicum een passend programma samengesteld voor elke locatie. Vier concerten, vier keer een half uurtje samen met trompettiste Gerda Postma, met als rode draad het koraal van Bach 'Wachet auf ruft die Stimme'.

Uitstekend voorbereid praatte De Vries het programma aan elkaar, met wetenswaardigheden over ieder instrument, de kerk en de te spelen muziek.

Het eerst te bespelen orgel (1980), het kleinste van de serie, heeft maar vier registers. Toch kan er volwaardig op gemusiceerd worden, van tedere fluis-tertonen tot een vollere klank, inclusief snelle loopjes en aparte effecten.

Voor diepere bastonen moesten we eerst een stukje fietsen. Of met de auto rijden; het hemelwater viel inmiddels met bakken uit de hemel en bliksemflitsen doorkliefdten het zwerk.

In Surhuizum konden de

musici, na even wachten op de in regenponcho's gehulde dapperen, hun spel hervatten.

Met een pittige improvisatie op het thema van de 'rode draad' liet de organist zijn originele opvatting horen in een moderne, swingende zetting. Het programma kreeg een romantisch vervolg met 'Last spring' van Grieg, met de trompettiste in de hoofdrol.

Het 'powerorgel' in Surhuizum (1919) ging op volle kracht in het lyrische 'Nachspiel' in D dur van Mendelssohn, maar de brede klank vond zijn weg op natuurlijke wijze in de ruimte.

Inmiddels werden de fietsers alsnog beloond want het zonnetje probeerde het weer. Zo werd het een heerlijk tochtje door de bossen, naar de Augustinitsjerke voor deel drie. Ook daar was het programma deels romantisch, zeker in het door Gerda Postma meeslepend gespeelde 'Andante' uit de sonate opus 18 van T. Hansen. Maar neigend naar melancholie in het werk van Vierne en naar grote onrust in het superieur uitgevoerde Toccata und Fugue in d moll van Reger.

Onder de indruk van de veelzijdigheid en zorgvuldigheid van de programmakeuze, het puike samenspel (de trompettiste was ook nog eens registrante) en de naadloze aanpassing aan elk van de vier instrumenten, keerden we terug naar de Doarpstsjerke in fietscity Surhuisterveen. Hier kregen we nog een rondje Bach, Krebs en Bach, waarin de allrounder De Vries in het Präludium en Fugue in C dur de luisteraars met zijn boeiende spel tot de laatste noot bij de les hield.

JEANINE KRAMER